

Şimdi Sessizce Yaşıyorum Seni

– EMİ ÖZTÜRK · 04 Nisan 2013

senden sonra kör kurşunlar yağmaladı yüreğim gecelerim artık zifiri karanlık keşke gülüşlerin gülüşlerim de, ödünç kalsaydı biraz kara sevdanın, aşkının deryasında har olsaydım yanağımda iki damla göz yaşını bırakmış armağansanki kederlerim doğuştan, alın yazımdan hediye bir mutsuzluk kaplar yeryüzünü ebem kuşağının içinden mutluluk kavanozunun ağzını sımsıkı kapatmak isterdim uçup kaçmasın diyesevdiğimin gözlerinden öptüm, o da alınımdan sarhoş olmak istedim kırmızı şarap kadehinden aşkımın dudaklarından yudumladım kan kırmızı badeyionsuz gittiğim yollar yorar beni, kurduğumuz hayaller yıkar benidört bir yanıma ürperti sarar benliğim bilmiyorum ki, hangi feryadım, hangi ağdım duyulur bu şehrin ölüm kokan, yalnızlık kusan gecelerime şafak söktü sökecek, ağır aksak kapanan kirpiklerime bırakın buz kaplasın, yüreğimin en derin matem köşesine anılarım örümcek ağlarıyla, sarmaş dolaş sevişirken her bahar iklimlerinde cemreler düşer garip yüreğime hüznüm ürüttü sahildeki uçuşan martıları şiirler okudum uçuşan martılara, korkup kaçmasınlar diyedudaklarımda yarım kalmış sevdalara dair hüzzam makamı şarkılar söylerim umudumun sabahı ısıtamadı, göz yaşlarımın kutsallığını çağıladıkça ç/ ağladık bime hançer gibi saplandı ansızın gidişin // Sevmek yanmakmış buzların arasında, yalnızlığına sarılarak donmakmış //